

Az első részében e szakasznak Jézus az általános vallási rangsor szerinti magatartásról tanít. Aki Mózes tanítószékében ül, az tanítson, aki hallgatja, tegye meg. Mindegyik élethelyzet felelősséget ad.

A tanító felelőssége, hogy csak olyat tanítson, ami Isten üzenetével nem ellenkezik. A hallgató felelőssége, hogy nem mondhatja, hogy nem tudtam, mit kell tenni. A tanító helyzete a veszélyesebb, mert neki a magatartása szem előtt van, mint minden előljárónak.

A második rész a krisztusi közösségnek szól. A krisztusi testvéri közösségnek. Itt semmiféle helyzet nem lehet olyan, hogy egyik testvér valami miatt a másik fölé kerekedik. Semmi állás, semmi pozíció, semmi rang, semmi társadalmi helyzet, semmilyen igazolvány, bizonyítvány, papír. (A pénz is csak papír!) Itt nem számít még a vallási előljáróság sem. Csak és kizárólag a szolgálat. A kétkezi, az imabeli, a megértő, a figyelő, az érdeklődő, a meghallgató, az átölelő, a felemelő, a vigasztaló, a buzdító, az építő....

Segítsenek nekünk égi erők! Mert ehhez a mi erőnk nem elég.

Dombi Zsuzsa, Bánya